

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๑/๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการ ตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการสอบสวนตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๑ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยข้าราชการ ยื่นขอข้อมูลข่าวสารรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริง และข้อพิจารณาเกี่ยวกับข้อร้องเรียน เอกสารต่างๆ และเนื้อหาแห่งบันทึกถ้อยคำของผู้ให้ข้อมูล รวมถึงเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ตามที่คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้ส่งข้อมูลให้คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเพื่อดำเนินการทางวินัยที่ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกกล่าวหาทางวินัย สืบเนื่องจากมีข้อร้องเรียน และได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งการสอบสวนข้อเท็จจริงได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์มีหนังสือ ลับ ที่ พม ๐๒๐๒/ว ๑๔๙ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า คณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๑ พิจารณาแล้วขอเรียนว่า การสอบสวนทางวินัยตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนเพื่อให้ได้ความจริงและความยุติธรรม ซึ่งผู้อุทธรณ์จะได้รับการอธิบายข้อกล่าวหาและพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาในชั้นการสอบสวน แต่คณะกรรมการสอบสวนไม่อาจเปิดเผยข้อมูลตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอได้ เนื่องจากข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามบทบัญญัติมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ดังตัวอย่างคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ที่ สค ๒๗/๒๕๔๔

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้มีคำสั่ง ที่ ๔๒๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณีมีผู้ร้องเรียนกล่าวหานาง ว. ผู้อำนวยการกองกลาง รักษาการตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมสถาบันครอบครัว สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ในหลายกรณี คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงทำการสอบสวนแล้วเห็นว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่านาง ว. และข้าราชการสังกัดสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวอีกหลายราย รวมทั้งผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้รายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงให้นายกรัฐมนตรีพิจารณา ต่อมารองนายกรัฐมนตรีปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการ

สอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้ถูกกล่าวหาตามผลการสอบสวนข้อเท็จจริง รวมทั้งผู้อุทธรณ์ด้วย ขณะนี้การสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงยังอยู่ระหว่างการสอบสวน ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงต่อกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เพื่อนำไปเป็นข้อมูลในการแก้ข้อกล่าวหาและดำเนินคดีกับผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยานอันเป็นเท็จ ทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหาย แต่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ปฏิเสธการเปิดเผยผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์มีหนังสือ ที่ พม ๐๒๐๑ (ทปม.)/๑๗๑๖ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ แจ้งว่ากระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้พิจารณาอนุญาตให้ข้อมูลแก่ผู้อุทธรณ์บางส่วนแล้วได้แก่ สำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง สำเนาเอกสารโครงการและเอกสารการเบิกจ่ายเงินตามโครงการในเรื่องที่สอบสวน และสำเนานบันทึกถ้อยคำของผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ยื่นขอเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนกล่าวหาว่าข้าราชการกระทำผิดวินัย ซึ่งผลการสอบสวนข้อเท็จจริงปรากฏว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์และข้าราชการอื่นอีกหลายรายกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และขณะนี้อยู่ระหว่างการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ยื่นขอบางส่วนให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว ได้แก่ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง เอกสารโครงการและเอกสารการเบิกจ่ายเงินตามโครงการในเรื่องที่สอบสวน และบันทึกถ้อยคำของผู้อุทธรณ์ จึงไม่มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าข้อมูลข่าวสารทั้ง ๓ รายการดังกล่าวเปิดเผยได้หรือไม่

ส่วนข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ยื่นขออื่นๆ ที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ยังคงปฏิเสธการเปิดเผย ได้แก่ รายงานการสอบสวนข้อเท็จจริง บัตรสนเทห์ บันทึกถ้อยคำพยานรายอื่น เอกสารหลักฐานอื่นๆ นอกจากที่ได้เปิดเผยแล้ว และบันทึกความเห็นของเจ้าหน้าที่และคำสั่งการของผู้บังคับบัญชาในเรื่องการสอบสวนข้อเท็จจริง เห็นว่าหากเปิดเผยในขณะนี้จะเป็นการอุปสรรคต่อการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงที่ยังอยู่ระหว่างดำเนินการ อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการตรวจสอบเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงยังไม่สมควรเปิดเผย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ

หัวหน้าคณะที่ ๑

นายจัตมัย บุรุษพัฒน์

กรรมการ

นายพีรพล ไตรทศวิทย์

กรรมการ

ร้อยโท วิรัช พันธุ์ผล

กรรมการ

นายสมชาย หอมลออ

กรรมการ

นางแนนน้อย วิศวโยธิน

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๑

คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ ปี ๒๕๕๑

๒๖๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๒/๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

ผู้อุทธรณ์

:

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

:

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ๗ สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการสอบสวนตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๑ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยข้าราชการ ยื่นขอข้อมูลข่าวสารรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริง และข้อพิจารณาเกี่ยวกับข้อร้องเรียน เอกสารต่างๆ และเนื้อหาแห่งบันทึกถ้อยคำของผู้ให้ข้อมูล รวมถึงเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ตามที่คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้ส่งข้อมูลให้คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเพื่อดำเนินการทางวินัยที่ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกกล่าวหาทางวินัย สืบเนื่องจากมีข้อร้องเรียน และได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งการสอบสวนข้อเท็จจริงได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์มีหนังสือ ลับ ที่ พม ๐๒๐๒/ว ๑๔๙ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า คณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๑ พิจารณาแล้วขอเรียนว่า การสอบสวนทางวินัยตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวน เพื่อให้ได้ความจริงและความยุติธรรม ซึ่งผู้อุทธรณ์จะได้รับการอธิบายข้อกล่าวหาและพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาในชั้นการสอบสวน แต่คณะกรรมการสอบสวนไม่อาจเปิดเผยข้อมูลตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอได้ เนื่องจากข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามบทบัญญัติมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ดังตัวอย่างคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ที่ สค ๒๗/๒๕๔๔

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้มีคำสั่ง ที่ ๔๒๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณีมีผู้ร้องเรียนกล่าวหานาง ว. ผู้อำนวยการกองกลาง รักษาการตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมสถาบันครอบครัว สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ในหลายกรณี คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงทำการสอบสวนแล้วเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่านาง ว. และข้าราชการสำนักงานกิจการสตรีและครอบครัวอีกหลายราย รวมทั้งผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้รายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงให้นายกรัฐมนตรีพิจารณา ต่อมา รองนายกรัฐมนตรีปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการ

สอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้ถูกกล่าวหาตามผลการสืบสวนข้อเท็จจริง รวมทั้งผู้อุทธรณ์ด้วย ขณะนี้การสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงยังอยู่ระหว่างการสอบสวน ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงต่อกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เพื่อนำไปเป็นข้อมูลในการแก้ข้อกล่าวหา และดำเนินคดีกับผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยานอันเป็นเท็จ ทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหาย แต่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ปฏิเสธการเปิดเผยผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์มีหนังสือ ที่ พม ๐๒๐๑ (ทปม.)/๑๗๑๖ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ แจ้งว่า กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้พิจารณาอนุญาตให้ข้อมูลแก่ผู้อุทธรณ์บางส่วนแล้ว ได้แก่ ลำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ลำเนาเอกสารโครงการและเอกสารการเบิกจ่ายเงินตามโครงการในเรื่องที่สอบสวน และสำเนาทึกถ้อยคำของผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ยื่นขอเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนกล่าวหาว่าข้าราชการกระทำผิดวินัย ซึ่งผลการสอบสวนข้อเท็จจริงปรากฏว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์และข้าราชการอื่นอีกหลายรายกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และขณะนี้อยู่ระหว่างการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ยื่นขอบางส่วนให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว ได้แก่ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง เอกสารโครงการและเอกสารการเบิกจ่ายเงินตามโครงการในเรื่องที่สอบสวน และบันทึกถ้อยคำของผู้อุทธรณ์ จึงไม่มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าข้อมูลข่าวสารทั้ง ๓ รายการดังกล่าวเปิดเผยได้หรือไม่

ส่วนข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ยื่นขออื่นๆ ที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ยังคงปฏิเสธการเปิดเผย ได้แก่ รายงานการสอบสวนข้อเท็จจริง บัตรสนเท่ห์ บันทึกถ้อยคำพยานรายอื่น เอกสารหลักฐานอื่นๆ นอกจากที่ได้เปิดเผยแล้ว และบันทึกความเห็นของเจ้าหน้าที่และคำสั่งการของผู้บังคับบัญชาในเรื่องการสอบสวนข้อเท็จจริง เห็นว่า หากเปิดเผยในขณะนี้จะเป็นการอุปสรรคต่อการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงที่ยังอยู่ระหว่างดำเนินการ อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการตรวจสอบเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงยังไม่สมควรเปิดเผย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ

หัวหน้าคณะที่ ๑

นายจัตมัย บุรุษพัฒน์

กรรมการ

นายพีรพล ไตรทศวิทย์

กรรมการ

ร้อยโท วิรัช พันธุ์ผล

กรรมการ

นายสมชาย หอมลออ

กรรมการ

นางเน่งน้อย วิศวโยธิน

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๑

คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ ปี ๒๕๕๑

๒๖๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
ศาลาสูงคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๓/๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

ผู้อุทธรณ์

:

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

:

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๗ ว สำนักงาน
กิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๑
ถึงประธานกรรมการสอบสวนตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๑ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการ
สอบสวนทางวินัยข้าราชการ ยื่นขอข้อมูลข่าวสารรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริง และข้อพิจารณาเกี่ยวกับข้อร้องเรียน
เอกสารต่างๆ และเนื้อหาแห่งบันทึกถ้อยคำของผู้ให้ข้อมูล รวมถึงเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ตามที่คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง
ได้ส่งข้อมูลให้คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเพื่อดำเนินการทางวินัยที่ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกกล่าวหาทางวินัย สืบเนื่องจากมี
ข้อร้องเรียน และได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งการสอบสวนข้อเท็จจริงได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์มีหนังสือ ลับ ที่ พม ๐๒๐๒/ว ๑๔๙ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑
ถึงผู้อุทธรณ์ว่า คณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๑ พิจารณาแล้ว
ขอเรียนว่า การสอบสวนทางวินัยตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนเพื่อให้
ได้ความจริงและความยุติธรรม ซึ่งผู้อุทธรณ์จะได้รับการอธิบายข้อกล่าวหาและพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาในชั้น
การสอบสวน แต่คณะกรรมการสอบสวนไม่อาจเปิดเผยข้อมูลตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอได้ เนื่องจากข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสาร
ของราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลจะทำให้การบังคับใช้กฎหมาย
เสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามบทบัญญัติมาตรา ๑๕ (๒)
แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ดังตัวอย่างคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ที่ สค ๒๗/๒๕๔๔

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารศาลาสูงคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และเอกสารที่
เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้มีคำสั่ง ที่ ๔๒๘/๒๕๕๐
ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณีมีผู้ร้องเรียนกล่าวหานาง ว. ผู้อำนวยการ
กองกลาง รักษาการตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมสถาบันครอบครัว สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวในหลาย
กรณี คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงทำการสอบสวนแล้วเห็นว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่านาง ว. และข้าราชการสำนักงาน
กิจการสตรีและครอบครัวอีกหลายราย รวมทั้งผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคง
ของมนุษย์ได้รายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงให้นายกรัฐมนตรีพิจารณา ต่อมารองนายกรัฐมนตรีปฏิบัติราชการแทน
นายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย

อย่างร้ายแรงแก่ผู้ถูกกล่าวหาตามผลการสืบสวนข้อเท็จจริง รวมทั้งผู้อุทธรณ์ด้วย ขณะนี้การสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงยังอยู่ระหว่างการสอบสวน ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงต่อกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เพื่อนำไปเป็นข้อมูลในการแก้ข้อกล่าวหาและดำเนินคดีกับผู้ที่เกี่ยวข้องให้เป็นพยานอันเป็นเท็จ ทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหาย แต่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์มีหนังสือ ที่ พม ๐๒๐๑ (ทปม.)/๑๗๑๖ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ แจ้งว่ากระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้พิจารณาอนุญาตให้ข้อมูลแก่ผู้อุทธรณ์บางส่วนแล้ว ได้แก่ ลำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ลำเนาเอกสารโครงการและเอกสารการเบิกจ่ายเงินตามโครงการในเรื่องที่สอบสวน และสำเนาทะเบียนที่ดินของผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ยื่นขอเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนกล่าวหาว่าข้าราชการกระทำผิดวินัย ซึ่งผลการสอบสวนข้อเท็จจริงปรากฏว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์และข้าราชการอื่นอีกหลายรายกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และขณะนี้อยู่ระหว่างการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ยื่นขอบางส่วนให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว ได้แก่ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง เอกสารโครงการและเอกสารการเบิกจ่ายเงินตามโครงการในเรื่องที่สอบสวน และบันทึกถ้อยคำของผู้อุทธรณ์ จึงไม่มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าข้อมูลข่าวสารทั้ง ๓ รายการดังกล่าวเปิดเผยได้หรือไม่

ส่วนข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ยื่นขออื่นๆ ที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ยังคงปฏิเสธการเปิดเผย ได้แก่ รายงานการสอบสวนข้อเท็จจริง บัตรสนเท่ห์ บันทึกถ้อยคำพยานรายอื่น เอกสารหลักฐานอื่นๆ นอกจากที่ได้เปิดเผยแล้ว และบันทึกความเห็นของเจ้าหน้าที่และคำสั่งการของผู้บังคับบัญชาในเรื่องการสอบสวนข้อเท็จจริง เห็นว่า หากเปิดเผยในขณะนี้จะเป็นการอุปสรรคต่อการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงที่ยังอยู่ระหว่างดำเนินการ อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการตรวจสอบเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงยังไม่สมควรเปิดเผย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ

หัวหน้าคณะที่ ๑

นายจัตมัย บุรุษพัฒน์

กรรมการ

นายพีรพล ไตรทศวิทย์

กรรมการ

ร้อยโท วิรัช พันธุ์ผล

กรรมการ

นายสมชาย หอมลออ

กรรมการ

นางเน่งน้อย วิศวโยธิน

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๑

คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ ปี ๒๕๕๑

๒๖๗

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๔/๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการ ตำแหน่งนักพัฒนาสังคม ๘ ว สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการสอบสวนตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๑ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ข้าราชการ ยื่นขอข้อมูลข่าวสารรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริง และข้อพิจารณาเกี่ยวกับข้อร้องเรียน เอกสารต่างๆ และเนื้อหาแห่งบันทึกถ้อยคำของผู้ให้ข้อมูล รวมถึงเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ตามที่คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้ส่งข้อมูลให้คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเพื่อดำเนินการทางวินัยที่ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกกล่าวหาทางวินัย สืบเนื่องจากมีข้อร้องเรียนและได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งการสอบสวนข้อเท็จจริงได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์มีหนังสือ สับ ที่ พม ๐๒๐๒/ว ๑๔๙ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า คณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๑ พิจารณาแล้วขอเรียนว่า การสอบสวนทางวินัยตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนเพื่อให้ได้ความจริง และความยุติธรรม ซึ่งผู้อุทธรณ์จะได้รับการอธิบายข้อกล่าวหาและพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาในชั้นการสอบสวน แต่คณะกรรมการสอบสวนไม่อาจเปิดเผยข้อมูลตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอได้ เนื่องจากข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามบทบัญญัติมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ดังตัวอย่างคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ที่ สค ๒๗/๒๕๔๔

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้มีคำสั่ง ที่ ๔๒๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณีมีผู้ร้องเรียนกล่าวหาว่านาง ว. ผู้อำนวยการกองกลาง รักษาการตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมสถาบันครอบครัว สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ในหลายกรณี คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงทำการสอบสวนแล้วเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่า นาง ว. และข้าราชการสำนักงาน กิจการสตรีและสถาบันครอบครัวอีกหลายราย รวมทั้งผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้รายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงให้นายกรัฐมนตรีพิจารณา ต่อมารองนายกรัฐมนตรีปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย

อย่างร้ายแรงแก่ผู้ถูกกล่าวหาตามผลการสืบสวนข้อเท็จจริง รวมทั้งผู้อุทธรณ์ด้วย ขณะนี้การสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงยังอยู่ระหว่างการสอบสวน ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงต่อกระทรวงการพัฒนาลังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เพื่อนำไปเป็นข้อมูลในการแก้ข้อกล่าวหาและดำเนินคดีกับผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยานอันเป็นเท็จ ทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหาย แต่กระทรวงการพัฒนาลังคมและความมั่นคงของมนุษย์ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงการพัฒนาลังคมและความมั่นคงของมนุษย์ดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาลังคมฯ กระทรวงการพัฒนาลังคมและความมั่นคงของมนุษย์มีหนังสือ ที่ พม ๐๒๐๑ (ทปม.)/๑๗๑๖ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ แจ้งว่ากระทรวงการพัฒนาลังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้พิจารณาอนุญาตให้ข้อมูลแก่ผู้อุทธรณ์บางส่วนแล้ว ได้แก่ ลำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ลำเนาเอกสารโครงการและเอกสารการเบิกจ่ายเงินตามโครงการในเรื่องที่สอบสวน และสำเนาบันทึกถ้อยคำของผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาลังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ยื่นขอเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนกล่าวหาว่าข้าราชการกระทำผิดวินัย ซึ่งผลการสอบสวนข้อเท็จจริงปรากฏว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์และข้าราชการอื่นอีกหลายรายกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และขณะนี้อยู่ระหว่างการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงการพัฒนาลังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ยื่นขอบางส่วนให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้วได้แก่ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง เอกสารโครงการและเอกสารการเบิกจ่ายเงินตามโครงการในเรื่องที่สอบสวน และบันทึกถ้อยคำของผู้อุทธรณ์ จึงไม่มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าข้อมูลข่าวสารทั้ง ๓ รายการดังกล่าวเปิดเผยได้หรือไม่

ส่วนข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ยื่นขออื่นๆ ที่กระทรวงการพัฒนาลังคมและความมั่นคงของมนุษย์ยังคงปฏิเสธการเปิดเผย ได้แก่ รายงานการสอบสวนข้อเท็จจริง บัตรสนเท่ห์ บันทึกถ้อยคำพยานรายอื่น เอกสารหลักฐานอื่นๆ นอกจากที่ได้เปิดเผยแล้ว และบันทึกความเห็นของเจ้าหน้าที่และคำสั่งการของผู้บังคับบัญชาในเรื่องการสอบสวนข้อเท็จจริง เห็นว่าหากเปิดเผยในขณะนี้ จะเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงที่ยังอยู่ระหว่างดำเนินการ อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการตรวจสอบเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงยังไม่สมควรเปิดเผย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาลังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ

หัวหน้าคณะที่ ๑

นายจัตถกัญญ์ บุรุษพัฒน์

กรรมการ

นายพีรพล ไตรทศวิทย์

กรรมการ

ร้อยโท วิรัช พันธุมะผล

กรรมการ

นายสมชาย หอมลออ

กรรมการ

นางเน่งน้อย วิศวโยธิน

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๑

คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ ปี ๒๕๕๑

๒๖๗

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๕/๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจนครบาลบางรักเกี่ยวกับบันทึกถ้อยคำพยาน
และภาพถ่ายในสำนวนคดี

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สถานีตำรวจนครบาลบางรัก

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๑ ถึงผู้กำกับสถานีตำรวจนครบาลบางรัก เพื่อขอ
ข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ พยานเอกสารปากนาย ค. ในคดีทำให้เสียทรัพย์สินนาย ค. ไปเป็นพยานให้กับนาย อ. หรือนาย จ. คดีอาญา
ที่ ๕๒๖/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐ ปจว.ข้อ ๒ ก. เวลา ๑๐.๐๐ น. หรือศาลแขวงพระนครใต้ คดีหมายเลขดำที่
๓๓๘๖/๒๕๕๐ หรือพยานปากอื่นด้วย แผนที่สั่งเขยิบแสดงสถานที่เกิดเหตุดังกล่าวทั้งหมด และภาพถ่ายสถานที่เกิดเหตุคดีอาญา
ดังกล่าวทั้งหมด ซึ่งพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลบางรัก เจ้าของสำนวนในคดี คือ พันตำรวจโท ป. เป็นผู้รับผิดชอบ

รายการที่ ๒ ภาพถ่ายสถานที่เกิดเหตุทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับคดีนี้ ที่พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลบางรัก
เจ้าของสำนวนในคดี คือ พันตำรวจโท ย. เป็นผู้ถ่ายภาพสถานที่เกิดเหตุคดีอาญาในกรณีที่นาย ค. และนาย พ. เลือกปฏิบัติ
จับและยึดเสื้อพร้อมไม้แขนริมนอก จำนวน ๒๐ ตัว และริมในจับและยึดเสื้อลำพร้อมไม้แขน จำนวน ๑๐ ตัว ของผู้อุทธรณ์
โดยไม่จับแฉ่งค้ำของนาง ห. และแฉ่งค้ำของนาย ส.

รายการที่ ๓ ภาพถ่ายสถานที่เกิดเหตุที่เกี่ยวข้องกับคดีทั้งหมดที่พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลบางรัก
เจ้าของสำนวนในคดี คือ พันตำรวจโท ภ. เป็นผู้ถ่ายภาพสถานที่เกิดเหตุคดีอาญาในกรณีที่นาย ค. และนาย พ. สั่งยุบแฉ่งค้ำ
ริมนอกติดถนนของผู้อุทธรณ์โดยไม่ยุบแฉ่งค้ำของนาง ห. และนาย ส.

สถานีตำรวจนครบาลบางรักมีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๑. (บก.น.๖)๔/๑๕๘๕ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๑ ปฏิเสธการเปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ผู้อุทธรณ์ในฐานะที่เป็นผู้เสียหายสามารถตรวจ
หรือคัดสำเนาคำให้การของตนในชั้นสอบสวนหรือเอกสารประกอบคำให้การของตนได้ เมื่อพนักงานอัยการได้ยื่นฟ้องต่อศาลแล้ว
ตามมาตรา ๘ วรรคสามแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แต่สถานีตำรวจนครบาลบางรักไม่ทราบว่าพนักงาน
อัยการได้ยื่นฟ้องต่อศาลหรือไม่อย่างไร จึงขอให้ผู้อุทธรณ์ไปขอตรวจหรือคัดสำเนาคำให้การของตนในชั้นสอบสวนหรือเอกสาร
ประกอบคำให้การของตนได้ที่พนักงานอัยการโดยตรง ส่วนคำให้การของนาย ค. คำให้การของพยานปากอื่น แผนที่สั่งเขยิบ
แสดงสถานที่เกิดเหตุ และภาพถ่ายสถานที่เกิดเหตุไม่ใช่เอกสารประกอบคำให้การของผู้อุทธรณ์ แต่เป็นพยานหลักฐานและ
เอกสารที่พนักงานสอบสวนได้รวบรวมขึ้นเพื่อพิสูจน์และค้นหาความจริงในทางคดี หากให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์อาจส่งผลให้การ
บังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐
เพราะอาจทำให้ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเสียเปรียบในทางคดี และเป็นเหตุให้พนักงานสอบสวนขาดความเที่ยงธรรม

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ เนื่องจากในขณะนี้อยู่ระหว่างการสอบสวนของพนักงานสอบสวน
ซึ่งพนักงานอัยการยังไม่ได้ยื่นฟ้องต่อศาล ตามมาตรา ๘ วรรคสามแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ส่วนภาพถ่าย
สถานที่เกิดเหตุทั้งหมดไม่ใช่เอกสารประกอบคำให้การของผู้อุทธรณ์ แต่เป็นพยานหลักฐานและเอกสารที่พนักงานสอบสวน

ได้รวบรวมขึ้นเพื่อพิสูจน์และค้นหาความจริงในทางคดี หากให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์อาจส่งผลให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพราะอาจทำให้ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเสียเปรียบในทางคดี และเป็นเหตุให้พนักงานสอบสวนขาดความเที่ยงธรรม

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่ออุทธรณ์คำสั่งการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจนครบาลบางรัก

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาลังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และผู้แทนสถานีตำรวจนครบาลบางรัก สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ประกอบอาชีพค้าขายเสื้อผ้าอยู่บนทางเท้า ปากซอยสี่ลม ๒/๑ ถนนสี่ลม แขวงสุริยวงค์ เขตบางรัก เมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๐ เวลาประมาณ ๒๓.๐๐ น. ผู้อุทธรณ์และนาย อ. หรือนาย จ. เจ้าของแผงค้าข้างเคียงได้มีเรื่องทะเลาะเบาะแว้งกัน ภายหลังจากเจ้าหน้าที่สำนักงานเขตบางรักได้เข้าไกล่เกลี่ย แต่ไม่สามารถประนีประนอมกันได้และกลับปนาย อ. ได้ผลักแผงเหล็กร้านของตนทับบริเวณที่ขายสินค้าของผู้อุทธรณ์ เป็นเหตุให้แผงตะแกรงเหล็กของผู้อุทธรณ์คองงได้รับความเสียหาย คิดเป็นจำนวนเงิน ๘๐ บาท ผู้อุทธรณ์จึงเข้าแจ้งความดำเนินคดีกับนาย อ. ในข้อหาทำให้เสียทรัพย์ที่สถานีตำรวจนครบาลบางรัก ตามคดีอาญาที่ ๕๒๖/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐ และพนักงานสอบสวนได้ไปตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุและถ่ายภาพไว้เป็นหลักฐานพร้อมทั้งเรียกพยานบุคคลไปให้ปากคำ

ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๐ นาย ค. เจ้าหน้าที่ปกครอง ๑ ฝ่ายเทคนิคและนาย พ. ลูกจ้างประจำตำแหน่งพนักงานเทคนิค ประจำสำนักงานเขตบางรัก ได้ไปจับกุมแผงค้าริมนอกของผู้อุทธรณ์ และยึดเสื้อผ้าพร้อมไม้แขวนจำนวน ๒๐ ตัว ส่วนแผงค้าริมในได้ยึดเสื้อผ้าพร้อมไม้แขวนจำนวน ๑๐ ตัว โดยไม่ได้แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้อุทธรณ์ทราบ สำหรับแผงค้าของนาย ส. นาย ค. ได้สั่งยุบแผงค้าไปครึ่งแผงโดยไม่ได้ยึดสินค้าแต่ประการใด ผู้อุทธรณ์จึงได้ไปแจ้งความดำเนินคดีต่อนาย ค. กับพวกที่สถานีตำรวจนครบาลบางรัก ข้อหาเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด และในขณะที่ผู้อุทธรณ์ได้ฟ้องร้องดำเนินคดีนาย ค. กับพวกต่อศาลแพ่งเป็นอีกคดีหนึ่งด้วย และได้ขอให้ศาลออกหมายเรียกเอกสารแล้ว สำหรับข้อมูลข่าวสารทั้ง ๓ รายการ ผู้อุทธรณ์ต้องการนำไปเพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบการฟ้องร้องคดีต่อไป

ผู้แทนสถานีตำรวจนครบาลบางรักชี้แจงสรุปความได้ว่า ข้อมูลข่าวสาร ๓ รายการดังกล่าวข้างต้นที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในสำนวนคดีของสถานีตำรวจนครบาลบางรักจำนวน ๓ สำนวนคดีด้วยกัน คือ

๑. สำนวนคดีระหว่างผู้อุทธรณ์กับนาย อ. ในข้อหาทำให้เสียทรัพย์ โดยในคดีนี้ศาลได้มีคำพิพากษาให้จำเลยชดใช้ค่าเสียหายให้แก่โจทก์เป็นจำนวนเงิน ๑,๐๐๐ บาท และสำนวนคดีอยู่ในความครอบครองของพนักงานอัยการ

๒. สำนวนคดีระหว่างผู้อุทธรณ์กับนาย ค. เจ้าหน้าที่เทคนิคในข้อหาเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด กรณีที่นาย ค. กับพวก สั่งยุบแผงค้าริมนอกติดถนนของผู้อุทธรณ์ โดยไม่ยุบแผงค้าของนาง ห. และนาย ส.

๓. สำนวนคดีระหว่างผู้อุทธรณ์กับนาย ค. กับพวก ในข้อหาเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด กรณีจับและยึดเสื้อผ้าพร้อมไม้แขวนริมนอก จำนวน ๒๐ ตัว และริมในยึดเสื้อผ้าพร้อมไม้แขวนจำนวน ๑๐ ตัว โดยมีได้ยึดสินค้าของนาง ห. และนาย ส.

โดยในสำนวนคดีที่ ๒ และ ๓ เป็นการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งพนักงานสอบสวนได้ส่งสำนวนการสอบสวนให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ดำเนินการตามมาตรา ๘๙ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้อาศัยอำนาจตามประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓๑ เรื่อง การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ข้อ ๖ ส่งสำนวนการสอบสวนกลับมายังสถานีตำรวจนครบาลบางรักเพื่อให้ดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาต่อไป ซึ่งในขณะนี้คดีอยู่ระหว่างการสอบสวนของสถานีตำรวจนครบาลบางรัก โดยทั้งสองคดีสถานี

ตำรวจนครบาลบางรักเห็นว่าเป็นเอกสารสำคัญในการสอบสวนตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ ๘๓๖๕/๒๕๐๒ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๐๒ และเป็นข้อมูลข่าวสารลับตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารในรายการที่ ๑ แม้ในขณะนี้คดีจะถึงที่สุดแล้ว โดยศาลให้จำเลยชดใช้ค่าเสียหายให้แก่โจทก์ แต่จากข้อเท็จจริงปรากฏว่าข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอนั้นอยู่ในความครอบครองของพนักงานอัยการ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์จึงต้องไปใช้สิทธิเพื่อขอข้อมูลข่าวสารต่อผู้ครอบครองข้อมูลข่าวสารต่อไป

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และ ๓ ซึ่งอยู่ในสำนวนคดีที่ผู้อุทธรณ์แจ้งความดำเนินคดีในข้อหาเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดกับนาย ค. และนาย พ. เจ้าหน้าที่เทศกิจนั้นสำนวนคดีทั้งสอง ป.ป.ช. ได้ส่งสำนวนกลับมาเพื่อให้สถานีตำรวจนครบาลบางรักดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และในขณะนี้อยู่ระหว่างการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในรายการที่ ๒ และ ๓ ให้ผู้อุทธรณ์ได้ทราบจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่สถานีตำรวจนครบาลบางรักมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ

หัวหน้าคณะที่ ๑

นายจตุตถ์ บุษพัฒน์

กรรมการ

นายพีรพล ไตรทศวิทย์

กรรมการ

ร้อยโท วิรัช พันธุมะผล

กรรมการ

นายสมชาย หอมลออ

กรรมการ

นางเน่งน้อย วิศวโยธิน

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๑

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๖/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

ผู้อุทธรณ์

:

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

:

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการ ตำแหน่งผู้อำนวยการกองกลาง รักษาการตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมสถาบันครอบครัว สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการสอบสวนตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๑ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยข้าราชการ ยื่นขอข้อมูลข่าวสารรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงและข้อพิจารณาเกี่ยวกับข้อร้องเรียน เอกสารต่างๆ และเนื้อหาแห่งบันทึกถ้อยคำของผู้ให้ข้อมูล รวมถึงเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ตามที่คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้ส่งข้อมูลให้คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเพื่อดำเนินการทางวินัยที่ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกกล่าวหาทางวินัยสืบเนื่องจากมีข้อร้องเรียนและได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งการสอบสวนข้อเท็จจริงได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์มีหนังสือ ลับ ที่ พม ๐๒๐๒/ว ๑๔๙ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า คณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๑ พิจารณาแล้วขอเรียนว่า การสอบสวนทางวินัยตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนเพื่อให้ได้ความจริงและความยุติธรรม ซึ่งผู้อุทธรณ์จะได้รับการอธิบายข้อกล่าวหาและพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาในชั้นการสอบสวน แต่คณะกรรมการสอบสวนไม่อาจเปิดเผยข้อมูลตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอได้ เนื่องจากข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามบทบัญญัติมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ดังตัวอย่างคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ที่ สค ๒๗/๒๕๔๔

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้มีคำสั่ง ที่ ๔๒๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณีมีผู้ร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ในหลายกรณี คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงทำการสอบสวนแล้วเห็นว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์และข้าราชการสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวอีกหลายราย กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้รายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงให้นายกรัฐมนตรีพิจารณา ต่อมารองนายกรัฐมนตรีปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้ถูกกล่าวหาตามผลการสืบสวนข้อเท็จจริง รวมทั้งผู้อุทธรณ์ด้วย ขณะนี้การสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงยังอยู่ระหว่าง

การสอบสวน ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงต่อกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เพื่อนำไปเป็นข้อมูลในการแก้ข้อกล่าวหา และดำเนินคดีกับผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยานอันเป็นเท็จ ทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหาย แต่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์มีหนังสือ ที่ พม ๐๒๐๑ (ทปม.)/๑๗๑๑๖ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ แจ้งว่ากระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้พิจารณาอนุญาตให้ข้อมูลแก่ผู้อุทธรณ์บางส่วนแล้ว ได้แก่ ลำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ลำเนาเอกสารโครงการและเอกสารการเบิกจ่ายเงินตามโครงการในเรื่องที่สอบสวน และสำเนาบันทีกถ้อยคำของผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ยื่นขอเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนกล่าวหาว่าข้าราชการกระทำผิดวินัย ซึ่งผลการสอบสวนข้อเท็จจริงปรากฏว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์และข้าราชการอื่นอีกหลายรายกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และขณะนี้อยู่ระหว่างการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ยื่นขอบางส่วนให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว ได้แก่ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง เอกสารโครงการและเอกสารการเบิกจ่ายเงินตามโครงการในเรื่องที่สอบสวน และบันทีกถ้อยคำของผู้อุทธรณ์ จึงไม่มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าข้อมูลข่าวสารทั้ง ๓ รายการดังกล่าวเปิดเผยได้หรือไม่

ส่วนข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ยื่นขออื่นๆ ที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ยังคงปฏิเสธการเปิดเผย ได้แก่ รายงานการสอบสวนข้อเท็จจริง บัตรสนเท่ห์ บันทีกถ้อยคำพยานรายอื่น เอกสารหลักฐานอื่นๆ นอกจากที่ได้เปิดเผยแล้ว และบันทีกความเห็นของเจ้าหน้าที่และคำสั่งการของผู้บังคับบัญชาในเรื่องการสอบสวนข้อเท็จจริง เห็นว่า หากเปิดเผยในขณะนี้จะเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงที่ยังอยู่ระหว่างดำเนินการ อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการตรวจสอบเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงยังไม่สมควรเปิดเผย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ

หัวหน้าคณะที่ ๑

นายจัดภัย บุรุษพัฒน์

กรรมการ

นายพีรพล ไตรทศวิทย์

กรรมการ

ร้อยโท วิรัช พันธุมะผล

กรรมการ

นายสมชาย หอมลออ

กรรมการ

นางเน่งน้อย วิศวโยธิน

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๑

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๗/๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
เกี่ยวกับหนังสือสำคัญแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดิน

ผู้อุทธรณ์

:

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: สำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาศาลแพ่ง คดีหมายเลขแดง ที่ ย.๗๓/๒๕๕๐ ได้มอบอำนาจให้นาย ค. ทนายความ มีหนังสือลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงสำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อใช้สิทธิขอตรวจดูหนังสือสำคัญแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดินของนาย ท. หรือ ส. ลูกหนี้ตามคำพิพากษา และนาง น. หรือ ก. หรือ ส. ภริยาของนาย ท. เพื่อนำไปบังคับคดีต่อไป

สำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีบันทึกท้ายคำขอ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๑ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งผู้อุทธรณ์ไม่สามารถนำหลักฐานมาแสดงได้ว่าเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาอันถึงที่สุดซึ่งจะถือว่าเป็นผู้มีอำนาจตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง (๘) แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน โดยเป็นการปฏิบัติตามหนังสือสำนักนายกรัฐมนตรีที่ นร (กพร) ๑๓๑๑/๕๐๙๔ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๔๓

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผู้แทนสำนักงานที่ดินจังหวัดนนทบุรีและของผู้อุทธรณ์ด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ในช่วงปี ๒๕๔๘ - ๒๕๔๙ นาย ท. หรือ ส. ซึ่งประกอบอาชีพค้าขายเครื่องประดับร่วมกับภริยาได้สั่งจ่ายเช็คจำนวน ๑๙ ฉบับให้แก่ผู้อุทธรณ์เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อถึงกำหนดเวลาชำระ ผู้อุทธรณ์ได้นำเช็คไปเข้าบัญชีเพื่อให้นาคาเรียกเก็บเงิน แต่นาคาเรียกตามเช็คได้ปฏิเสธการจ่ายเงิน ผู้อุทธรณ์จึงฟ้องร้องดำเนินคดีกับนาย ท. ซึ่งต่อมาศาลแพ่งได้มีคำพิพากษามาตามคดีหมายเลขแดง ที่ ย.๗๓/๒๕๕๐ ให้จำเลย (นาย ท.) ชำระเงินคืนแก่โจทก์ (ผู้อุทธรณ์) จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปีนับแต่วันที่ธนาคารได้ปฏิเสธการจ่ายเงินตามเช็คแต่ละฉบับ

ต่อมานาย ค. ในฐานะทนายความผู้รับมอบอำนาจจากผู้อุทธรณ์ ได้ไปขอตรวจสอบหนังสือสำคัญแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดินของนาย ท. และภริยา จากสำนักงานที่ดินจังหวัดนนทบุรี สำนักงานที่ดินเขตดอนเมือง และสำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อนำไปบังคับคดี โดยนาย ค. อ้างว่าสำนักงานที่ดินจังหวัดนนทบุรี และสำนักงานที่ดินเขตดอนเมืองทำการตรวจสอบหนังสือสำคัญแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดินให้ แต่สำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยาปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งผู้อุทธรณ์ไม่สามารถนำหลักฐานมาแสดงได้ว่าเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาอันถึงที่สุดซึ่งจะถือว่าเป็นผู้มีอำนาจตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง (๘) แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน ทั้งนี้เป็นการปฏิบัติตามหนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร (กพร) ๑๓๑๑/๕๐๙๔

ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๓ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาว่าไม่เห็นด้วยกับเหตุผลดังกล่าวเนื่องจากผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าของที่ดินตามคำพิพากษา ซึ่งมีสิทธิอันจะขอให้ศาลยึดอายัด หรือมีคำสั่งใดๆ ได้ตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง นอกจากนี้ผู้อุทธรณ์ได้ไปร้องขอเปลี่ยนทรัพย์สินต่อศาลแพ่ง ซึ่งศาลแพ่งได้มีคำสั่งเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๑ อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์เปลี่ยนทรัพย์สินได้ แม้จะยังไม่ปรากฏว่าคดีถึงที่สุดก็ตาม

สำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยาชี้แจงเป็นหนังสือ ประกอบคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นขอตรวจสอบหนังสือสำคัญแสดงกรรมสิทธิ์ที่ดินของนาย ท. และภริยา ซึ่งปรากฏว่านาย ท. ไม่มีชื่อถือกรรมสิทธิ์ในโฉนดที่ดินในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ส่วนนาง น. หรือ ก. ภริยาของนาย ท. มีชื่อถือกรรมสิทธิ์ในโฉนดที่ดิน ๒ ฉบับ ซึ่งฉบับหนึ่งได้มาโดยการรับการให้โดยเสนหา และอีกฉบับหนึ่งได้มาโดยการรับมรดก แต่เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่ทราบเลขโฉนดที่ดินของบุคคลดังกล่าว ประกอบกับผู้อุทธรณ์มิได้แสดงหลักฐานว่าเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาอันถึงที่สุดที่จะมีอำนาจตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งข้อมูลข่าวสารที่ขอตรวจสอบเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร จึงไม่อาจเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอได้ ทั้งนี้ สำนักงานที่ดินได้ถือปฏิบัติตามหนังสือของสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร (กพร) ๑๓๑๑/๕๐๙๔ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๓ อย่างไรก็ตามหากผู้อุทธรณ์สามารถนำหลักฐานมาแสดงได้ว่าคดีดังกล่าวถึงที่สุดแล้วทางหน่วยงานยินดีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์

ผู้แทนสำนักงานที่ดินจังหวัดนนทบุรีชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า สำนักงานที่ดินจังหวัดนนทบุรีได้ถือปฏิบัติในแนวทางเดียวกับสำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา แต่ที่ได้มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ได้ทราบนั้นอาจเป็นความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของเจ้าหน้าที่

ในขั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้สอบถามข้อเท็จจริงจากศาลแพ่งเกี่ยวกับสถานะของคดีหมายเลขแดง ที่ ย.๗๓/๒๕๕๐ และได้รับแจ้งว่าคดีดังกล่าวมีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว โดยจำเลยมิได้ยื่นอุทธรณ์ หรือขอทุเลาการบังคับคดี

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า หนังสือสำคัญแสดงกรรมสิทธิ์ที่ดิน หรือโฉนดที่ดินที่ผู้อุทธรณ์ขอให้เปิดเผยนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของสำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งจะเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ไม่ได้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมีได้ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในกรณีใดกรณีหนึ่งใน ๙ ประการตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ตามข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าของนาย ท. ตามคำพิพากษาอันถึงที่สุดแล้วซึ่งมีสิทธิที่จะขอหมายบังคับคดี ย่อมถือได้ว่าเป็นบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะขอข้อเท็จจริงดังกล่าว ตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง (๘) อย่างไรก็ตาม ปรากฏตามหนังสือชี้แจงของสำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยาว่า สำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยาไม่มีหนังสือสำคัญแสดงกรรมสิทธิ์ที่ดินหรือโฉนดที่ดินในนามของนาย ท. (จำเลย) ดังนั้นจึงไม่มีข้อมูลข่าวสารที่จะเปิดเผย หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริง ย่อมมีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการขอให้ตรวจสอบได้ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กรณีนี้ไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สำหรับข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับภริยาของนาย ท. นั้น ปรากฏข้อเท็จจริงว่านาง น. หรือ ก. ภริยาของนาย ท. มีชื่อถือกรรมสิทธิ์ในโฉนดที่ดิน ๒ ฉบับ ตามที่สำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยาส่งสำเนามาให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารซึ่งปรากฏตามรายการทะเบียนว่าโฉนดฉบับหนึ่ง นาง น. หรือ ก. ได้ที่ดินมาโดยรับการให้ อีกฉบับหนึ่งได้ที่ดินมาโดยการรับมรดก ที่ดินดังกล่าวจึงเป็นสินส่วนตัวของนาง น. หรือ ก. ภริยาของนาย ท. ถึงหากผู้อุทธรณ์จะอ้างว่าหนี้ที่ผู้อุทธรณ์ฟ้องนาย ท. เป็นจำเลยนั้น เป็นหนี้ร่วมกันของสามีภริยา แต่สินส่วนตัวของภริยาก็มิใช่ทรัพย์สินที่เป็นของภริยาซึ่งตามกฎหมายอาจถือได้ว่าเป็นทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษาหรือเป็นทรัพย์สินที่อาจบังคับชำระหนี้ตามคำพิพากษาได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๘๒ วรรคท้าย ดังที่ศาลฎีกาได้เคยวินิจฉัยเป็นแบบอย่างไว้แล้ว ตามคำพิพากษาศาลฎีกา

ที่ ๔๔๕/๒๕๔๐ เมื่อผู้อุทธรณ์มิได้ฟ้องกริยาของนาย ท. เป็นจำเลย กริยาของนาย ท. จึงมิได้เป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษาของผู้อุทธรณ์ แม้มาตรา ๑๔๘๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์จะบัญญัติว่าถ้าสามีกริยาเป็นลูกหนี้ร่วมกัน ให้ชำระหนี้นั้นจากสินสมรสและสินส่วนตัวของทั้งสองฝ่าย ก็เป็นเพียงบทบัญญัติที่กำหนดสิทธิของเจ้าหนี้ มิได้หมายความว่าเจ้าหนี้จะมีสิทธิในการบังคับชำระหนี้เอาแก่สินส่วนตัวของกริยาได้โดยมิต้องฟ้องบังคับตามมาตรา ๒๑๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์จึงมิใช่บุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ยิ่งกว่านั้นการเปิดเผยยังเป็นการรบกวนสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนองชาติ	หัวหน้าคณะที่ ๒
นางธิดา ศรีไพพรรณ	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประจนปัจจนึก	กรรมการ
นายพูลประโยชน์ ชัยเกียรติ	กรรมการ
พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย	กรรมการ
นายชัยรัตน์ มาประณีต	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ	วันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๑

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๘/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอบ้านไผ่เกี่ยวกับบันทึกการว่ากล่าวตักเตือนเจ้าหน้าที่

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึงอำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบันทึกการว่ากล่าวตักเตือนเจ้าหน้าที่อำเภอบ้านไผ่กรณีถูกกล่าวหาว่าปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ชอบ

อำเภอบ้านไผ่มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๐ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยอ้างว่าเจ้าของข้อมูลไม่ยอมให้เปิดเผย

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่ออุทธรณ์คำสั่งอำเภอบ้านไผ่ ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์ขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติมจากที่เคยขอจากอำเภอบ้านไผ่ ได้แก่ บันทึกการให้ถ้อยคำของนาย น. และนาง ว. ปลัดอำเภอบ้านไผ่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของอำเภอบ้านไผ่ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนต่อนายอำเภอบ้านไผ่กล่าวหา นาย น. และนาง ว. ปลัดอำเภอบ้านไผ่ ทำการตรวจและดึงเอาฐานข้อมูลส่วนบุคคลในส่วนที่เป็นบัตรประจำตัวประชาชนของผู้อุทธรณ์และบุตรชายออกมาพิมพ์โดยปราศจากความยินยอม ซึ่งอำเภอบ้านไผ่ตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วฟังได้ว่านาย น. มีหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการเรื่องร้องเรียนต่างๆ ของศูนย์อำนาจความเป็นธรรมและศูนย์ดำรงธรรมอำเภอบ้านไผ่ ซึ่งมีเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์อยู่ด้วย ได้ใช้ข้อมูลตามที่ถูกร้องเรียนเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ เพื่อเสนอผู้บังคับบัญชาพิจารณา มิได้นำไปเผยแพร่เพื่อให้ผู้อุทธรณ์เสียหายแต่อย่างใด และได้แจ้งให้ผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการเก็บข้อมูลดังกล่าวทราบแล้ว ส่วนกรณีของนาง ว. นั้น ได้อนุญาตให้เจ้าหน้าที่ใช้รหัสผ่านเพื่อตรวจสอบข้อมูลตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนให้กับนาย น. เนื่องจากได้รับแจ้งจากนาย น. ว่าขอคัดข้อมูลเพื่อประกอบการประเมินระบอบข้อร้องเรียนซึ่งนาง ว. เห็นว่านาย น. เป็นผู้รับผิดชอบงานของศูนย์ดำรงธรรมโดยตรงจึงอนุญาตให้ดำเนินการตามที่นาย น. ร้องขอ จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงไม่ปรากฏพยานหลักฐานอันจะรับฟังเพื่อลงโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกร้องเรียนทั้งสองได้ อย่างไรก็ตามการปฏิบัติงานของผู้ถูกร้องเรียนยังขาดความละเอียดรอบคอบและขาดความระมัดระวัง เห็นสมควรให้ว่ากล่าวตักเตือนผู้ถูกร้องเรียนทั้งสองไว้เป็นลายลักษณ์อักษร โดยให้ทั้งสั่งวาระและระมัดระวังในการปฏิบัติงาน เพื่อมิให้เกิดเหตุการณ์ดังกล่าวขึ้นอีก โดยอำเภอบ้านไผ่ชี้แจงเหตุผลการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสรุปว่า นาย น. และนาง ว. ไม่ยินยอมให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เนื่องจากอาจนำไปเผยแพร่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ตน ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า การสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีผู้อุทธรณ์ร้องเรียนต่อนายอำเภอบ้านไผ่กล่าวหา นาย น. และนาง ว. ปลัดอำเภอบ้านไผ่ได้เสร็จสมบูรณ์แล้วโดยไม่ปรากฏพยานหลักฐานอันจะรับฟังเพื่อลงโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกร้องเรียนทั้งสองได้ การที่อำเภอบ้านไผ่ทำบันทึกว่ากล่าวตักเตือนผู้ถูกร้องเรียนทั้งสองไว้เป็นลายลักษณ์อักษรนั้นไม่ใช่การดำเนินการทางวินัย แต่เป็นกระบวนการบริหารงานภายในของหน่วยงานของรัฐ กรณีที่ผู้บังคับบัญชาตักเตือนผู้ใต้บังคับบัญชาเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ ถือได้ว่าเป็นคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล

ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้ถูกล่าวอ้างตกเดือนทั้งสองคนในฐานะผู้มีประโยชน์ได้เสียกับข้อมูลข่าวสารได้
คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามกฎหมาย เพราะการเปิดเผยอาจจะกระทบต่อชื่อเสียงของผู้ถูกล่าวอ้างตกเดือนตามนัย
มาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน จึงไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

นายวัฒนา รัตนวิจิตร

หัวหน้าคณะที่ ๔

นายจ่านอง เกลิมฉัตร

กรรมการ

รองศาสตราจารย์ มนต์รี รูปสุวรรณ

กรรมการ

ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต ฉ่ำเฉลิม

กรรมการ

พลเอก วิชิต บุญยะวัฒน์

กรรมการ

นางมัลลิกา คุณวัฒน์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๑

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๙/๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมบังคับคดีเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์

:

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: กรมบังคับคดี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นอดีตพนักงานบริษัท ไทยเดินเรือทะเล จำกัด มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงอธิบดีกรมบังคับคดีว่า ตามที่กรมบังคับคดีมีคำสั่ง ที่ ๓๔๐/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๐ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน กรณีผู้อุทธรณ์มีหนังสือร้องเรียนเจ้าหน้าที่ในสังกัดกรมบังคับคดีต่อปลัดกระทรวงยุติธรรมว่า เจ้าหน้าที่กรมบังคับคดีมีคำสั่งให้รอการจ่ายเงินที่ได้ಾಯด์ไว้ทั้งที่ไม่สามารถทำได้ ทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับเงินล่าช้าและได้รับความเสียหาย ผู้อุทธรณ์มีความประสงค์ขอรับรายงานการประชุมที่มีคำรับรองถูกต้องของคณะกรรมการสอบสวนที่ได้มีการสอบสวนพิจารณา กรณีดังกล่าวจนแล้วเสร็จ ตลอดจนสำนวนและเอกสารที่ใช้ในการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวนดังกล่าวทั้งหมด จนได้ข้อยุติ

กรมบังคับคดีมีหนังสือ ที่ ยธ ๐๕๐๑/๖๔๓๔ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๑ และ ที่ ยธ ๐๕๐๑/๗๙๗๐ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งอนุญาตให้ผู้อุทธรณ์คัดถ่ายเฉพาะรายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน โดยปิดชื่อ บุคคลต่างๆ ที่ปรากฏในรายงานการสอบสวน และบันทึกถ้อยคำของผู้อุทธรณ์ในสำนวนการสอบสวนดังกล่าว ส่วนเอกสารอื่นๆ กรมบังคับคดีไม่อนุญาตให้คัดถ่าย เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่หากเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ได้แก่ พยานในการสอบสวน อันเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะเข้าข้อยกเว้นตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมบังคับคดี โดยผู้อุทธรณ์ให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอไม่มีเหตุผลใดที่จัดอยู่ในประเภทข้อมูลข่าวสารที่หากเปิดเผยแล้วจะเป็นอันตรายหรือก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารการสอบสวนทางวินัยข้าราชการทั่วไป ไม่ได้มีลักษณะร้ายแรงแต่อย่างใด ด้วยคำสั่งกรมบังคับคดี ที่ ๓๔๐/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๐ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ก็ระบุว่า “การกระทำของเจ้าพนักงานบังคับคดี เป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการไม่เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของราชการ ทำให้ผู้ร้องได้รับความเสียหายอันมีมูลความผิดวินัย อย่างไม่ร้ายแรง” และกรณีนี้เป็นเรื่องที่ได้มีผลเสียหายกระทบต่อผู้อุทธรณ์โดยตรง ผู้อุทธรณ์จึงขอที่จะได้ทราบข้อมูลความเห็น ทั้งหมดของคณะกรรมการสอบสวนทุกคนโดยมิต้องมีการตัดทอนหรือลบส่วนหนึ่งส่วนใดออก

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนกรมบังคับคดี และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ขณะทำงานที่บริษัท ไทยเดินเรือทะเล จำกัด ตำแหน่งรองผู้อำนวยการ ได้ถูกบริษัท ไทยเดินเรือทะเล จำกัด สั่งพักงาน ผู้อุทธรณ์จึงเป็นโจทก์ยื่นฟ้องบริษัท ไทยเดินเรือทะเล จำกัด กับพวก รวม ๒ คน เป็นจำเลย ในคดีหมายเลขดำ ที่ ๓๕๒/๒๕๔๘ ต่อมาศาลแรงงานกลางมีคำพิพากษาเป็นคดีหมายเลขแดง ที่ ๖๗๘๓/๒๕๔๘ ให้เพิกถอนคำสั่งสภากรรมการบริษัท ที่ ๒/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ โดยให้ผู้อุทธรณ์โจทก์ได้กลับเข้าทำงานในตำแหน่งเดิมหรือเทียบเท่า และได้รับเงินเดือน

ตั้งแต่วันที่ถูกล้างพนักงานจนถึงวันสั่งรับผู้อุทธรณ์กลับเข้าทำงาน และให้บริษัท ไทยเดินเรือทะเล จำกัด จำกัด จำเลยที่ ๑ รับผิดชอบค่าเสียหายต่อผู้อุทธรณ์จำนวน ๓๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมด้วยดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีนับแต่วันฟ้องวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๔๘ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้อุทธรณ์ และพิพากษาให้ยกฟ้องจำเลยที่ ๒ ครั้นล่วงเลยระยะเวลาตามคำบังคับแล้ว บริษัท ไทยเดินเรือทะเล จำกัด มิได้ปฏิบัติตามคำพิพากษา ผู้อุทธรณ์จึงขอให้ศาลแรงงานกลางออกหมายบังคับคดี ศาลแรงงานกลาง ได้มีหมายบังคับคดี ที่ ๑๖๒/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๔๙ หมายถึงเจ้าพนักงานบังคับคดี เพื่อให้ดำเนินการจัดการยึดอายัดทรัพย์สินของบริษัท ไทยเดินเรือทะเล จำกัด ต่อมาเจ้าพนักงานบังคับคดีได้แจ้งอายัดเงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคาร นครหลวงไทย ของบริษัท ไทยเดินเรือทะเล จำกัด เป็นเงินรวมทั้งสิ้น ๑,๕๗๕,๗๓๗ บาท และธนาคารนครหลวงไทยได้ส่งเงินให้กรมบังคับคดีตามคำสั่งอายัดแล้ว ต่อมาวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๔๙ บริษัท ไทยเดินเรือทะเล จำกัด ได้ยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานบังคับคดี ขอให้ระงับการจ่ายเงินที่อายัดไว้ก่อน จนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาถึงที่สุด เจ้าพนักงานบังคับคดีจึงได้เสนอความเห็นต่อผู้อำนวยการกองอายัดทรัพย์สิน “พิจารณาแล้วเห็นว่าคดียังไม่ถึงที่สุดและธนาคารได้ส่งเงินอายัดมายังกรมบังคับคดีแล้ว เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมเห็นควรขอการจ่ายเงินโจทก์ไว้ก่อน เพื่อรอศาลมีคำสั่งในเรื่องอุทธรณ์ต่อไป” โดยผู้อำนวยการกองอายัดทรัพย์สินได้มีคำสั่งว่า “รอการจ่ายเงินให้โจทก์ไว้ก่อนเพื่อรอฟังคำสั่งศาลในเรื่องอุทธรณ์” เมื่อผู้อุทธรณ์ได้รับแจ้งจึงได้คัดค้านว่า “ศาลมิได้มีคำสั่งให้ทุเลาการบังคับคดีไว้แต่อย่างใด อีกทั้งเหตุตามคำสั่งของเจ้าพนักงานบังคับคดีที่ให้การจ่ายเงินไว้ก่อน เป็นคำสั่งที่ไม่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายให้อำนาจเจ้าพนักงานบังคับคดีกระทำได้” อธิบดีกรมบังคับคดีจึงได้สั่งการให้ฝ่ายวิชาการ สำนักงานวางทรัพย์กลาง พิจารณาและเสนอความเห็น ซึ่งต่อมาวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๔๙ ผู้อำนวยการสำนักงานวางทรัพย์กลาง ได้มีหนังสือถึงอธิบดีกรมบังคับคดีว่า “ศาลมิได้มีคำสั่งให้งดการบังคับคดีหรือทุเลาการบังคับคดี จึงมิใช่เหตุตามกฎหมายที่เจ้าพนักงานบังคับคดีจะงดการบังคับคดีไว้ได้ จึงไม่อาจจะระงับการจ่ายเงิน ซึ่งอาจเกิดความเสียหายแก่โจทก์ อีกทั้งมิได้มีกฎหมายให้อำนาจเจ้าพนักงานบังคับคดีกระทำได้เช่นนั้น เจ้าพนักงานบังคับคดีชอบที่จะดำเนินการบังคับคดีโดยการจ่ายเงินที่ทำการอายัดแก่โจทก์” ต่อมาวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๔๙ อธิบดีกรมบังคับคดีได้มีความเห็นตามที่ผู้อำนวยการสำนักงานวางทรัพย์กลางเสนอ ผู้อุทธรณ์จึงได้รับเงินที่อายัดเมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๔๙ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าตนได้รับเงินที่อายัดล่าช้ากว่าที่ควรจะได้รับ ๓๐ วัน ในขณะที่ผู้อุทธรณ์ในขณะนั้นได้รับความเดือดร้อนเป็นอย่างมากจากการที่ถูกพักงานและไม่ได้รับเงินเดือนมากกว่า ๑ ปีแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ร้องเรียนต่อปลัดกระทรวงยุติธรรม ขอให้สอบสวนทางวินัยเจ้าพนักงานบังคับคดีกรณีกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหาย กระทรวงยุติธรรมได้ส่งเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ให้กรมบังคับคดีดำเนินการ ต่อมาวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๐ อธิบดีกรมบังคับคดีจึงได้ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ อธิบดีกรมบังคับคดีได้มีหนังสือแจ้งผู้อุทธรณ์ว่า กรมบังคับคดีได้ดำเนินการสอบสวนแล้วมีความเห็นว่า เจ้าพนักงานบังคับคดีไม่มีความผิดทางวินัย ผู้อุทธรณ์เห็นว่ากระทำความผิดของกระทรวงยุติธรรมและกรมบังคับคดีล่าช้า และอาจมีการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบให้ไม่ต้องรับผิดทางวินัย ผู้อุทธรณ์จึงร้องขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัยเจ้าหน้าที่ตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนกล่าวโทษดังกล่าวต่อกรมบังคับคดี แต่กรมบังคับคดีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์เพียงบางส่วน ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมบังคับคดี

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารศาลาลังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการสอบสวนทางวินัยเจ้าหน้าที่ตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนกล่าวโทษ ซึ่งกรมบังคับคดีได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยไม่ร้ายแรงแก่เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ และการสอบสวนได้ดำเนินการเสร็จแล้วปรากฏผลการสอบสวนว่า เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบไม่มีความผิดทางวินัยแต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ได้รับผลกระทบจากการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่กรมบังคับคดีและได้ร้องเรียนให้สอบสวนการกระทำของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ ผู้อุทธรณ์จึงควรได้ทราบข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐ ทั้งกรณีเรื่องนี้ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จะก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตหรือความปลอดภัยของพยาน เนื่องจากพยานล้วนเป็นข้าราชการกรมบังคับคดีซึ่งมีหน้าที่ต้องให้ข้อมูลความจริงต่อคณะกรรมการสอบสวน และในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ ผู้อุทธรณ์แจ้งว่า ขณะนี้

บริษัท ไทยเดินเรือทะเล จำกัด ได้มีคำสั่งให้ผู้ถือหุ้นออกจากงานแล้ว การที่กรมบังคับคดีไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่า หากเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ได้แก่ พยานในการสอบสวน ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงไม่อาจรับฟังได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารศาลากลางนคร กรุงเทพมหานคร การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้กรมบังคับคดีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้ถือหุ้น

นายสมยศ เชื้อไทย

หัวหน้าคณะที่ ๓

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์

กรรมการ

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์

กรรมการ

นายสุพจน์ ไพบูลย์

กรรมการ

นายธีรภาพ โทมระศักดิ์

กรรมการ

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๐/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน)
 เกี่ยวกับข้อผิดพลาดและข้อร้องเรียนของพนักงาน

ผู้อุทธรณ์

:

[REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

:

บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงผู้จัดการส่วนบริการโทรศัพท์ต่างประเทศ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ คือ

๑. ข้อผิดพลาดในการปฏิบัติงานของพนักงานสลับสายทุกคนในส่วนบริการสลับสายรวมถึงหนังสือที่ผู้จัดการส่วนบริการ โทรศัพท์ต่างประเทศให้พนักงานที่ทำงานผิดพลาดเขียนรายงานผู้จัดการส่วนบริการโทรศัพท์ต่างประเทศ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๐

๒. ข้อร้องเรียนที่ลูกค้ายื่นร้องเรียนพนักงานสลับสายทั้งที่เป็นหนังสือจากลูกค้าและจากหัวหน้าเวรเขียนรายงานผู้จัดการ ส่วนบริการโทรศัพท์ต่างประเทศทั้งหมด ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ผู้จัดการส่วนบริการโทรศัพท์ต่างประเทศ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) มีบันทึกลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลข้อผิดพลาดและข้อร้องเรียน ของพนักงานสลับสายทุกคนเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ทั้งนี้ ผู้จัดการส่วนบริการโทรศัพท์ต่างประเทศได้มีหนังสือขออนุญาตพนักงานสลับสายทุกคนแล้ว แต่พนักงานสลับสายทุกคน ไม่อนุญาตให้ข้อมูล จึงไม่สามารถให้ข้อมูลตามที่ผู้อุทธรณ์ต้องการได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผย ข้อมูลข่าวสารของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอเท็จจริงสรุปได้ความว่า เมื่อผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ร้องขอข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ รายการดังกล่าวจากบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ได้มีบันทึกลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอตามข้อ ๑ และข้อ ๒ เป็นข้อมูล ส่วนบุคคลที่ผู้จัดการส่วนบริการโทรศัพท์ต่างประเทศต้องขออนุญาตจากเจ้าของข้อมูลก่อน แต่เนื่องจากพนักงานสลับสาย ทุกคนไม่อนุญาตให้ข้อมูลจึงไม่สามารถให้ข้อมูลตามที่ผู้อุทธรณ์ต้องการได้ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ดังกล่าวและคณะกรรมการฯ ได้มีคำวินิจฉัย ที่ สค ๖๗/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ให้ยกอุทธรณ์ แต่ระหว่างการ พิจารณาเรื่องอุทธรณ์ดังกล่าว บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) มีบันทึกลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอตามข้อ ๑ และข้อ ๒ เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ทั้งนี้ผู้จัดการส่วนบริการโทรศัพท์ต่างประเทศได้มีหนังสือขออนุญาตพนักงานสลับสายทุกคนแล้ว แต่พนักงานสลับสาย ทุกคนไม่อนุญาตให้ข้อมูล จึงไม่สามารถให้ข้อมูลตามที่ผู้อุทธรณ์ต้องการได้และผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด

(มหาชน) ตามบันทึกบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๑ ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า อุทธรณ์เรื่องนี้เป็นเรื่องที่มีผู้อุทธรณ์อุทธรณ์กรณีการขอข้อมูลอย่างเดียวกันกับเรื่องอุทธรณ์ที่คณะกรรมการฯ ได้เคยมีคำวินิจฉัย ที่ สค ๖๗/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๑ แล้ว โดยหนังสือคำขอเป็นฉบับเดียวกัน คือ หนังสือ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ แต่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) มีหนังสือแจ้งตอบผู้อุทธรณ์ ๒ ครั้ง คือ ครั้งที่หนึ่ง ตามบันทึกลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ และครั้งที่สอง ตามบันทึกลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๑ และตามมาตรา ๓๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดให้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารให้เป็นที่สุด และไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าเป็นกรณีที่น่าจะขอให้พิจารณาใหม่ได้ตามมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธี ปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย

หัวหน้าคณะที่ ๓

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์

กรรมการ

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์

กรรมการ

นายสุพจน์ ไพบูลย์

กรรมการ

นายธีรหาญ โตรมศักดิ์

กรรมการ

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๑/๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสหกรณ์จังหวัดพะเยาเกี่ยวกับเอกสารรายงานการประชุม
และรายงานการตรวจการของสหกรณ์ออมทรัพย์ครูพะเยา จำกัด

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดพะเยา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์ครูพะเยา จำกัด และที่ปรึกษากฎหมายมีหนังสือ
ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงสหกรณ์จังหวัดพะเยา (นาย ข.) เพื่อขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ สำเนาค่าให้การของผู้เข้าประชุมคณะกรรมการดำเนินการสหกรณ์ออมทรัพย์ครูพะเยา จำกัด ชุดที่ ๓๐
ครั้งที่ ๒/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ จำนวน ๑๓ คน ระหว่างวันที่ ๑๓ - ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ ที่ให้การต่อ
คณะกรรมการผู้ตรวจการสหกรณ์ ตรวจสอบการดำเนินงานสหกรณ์ฯ ตามคำสั่งนายทะเบียน ที่ พย ๑๖/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๗
พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ว่าการยื่นอุทธรณ์ไปยังคณะกรรมการพัฒนาการสหกรณ์แห่งชาติ (คพช.) เรื่องคำสั่งของนายทะเบียน
มติที่ประชุมมอบอำนาจให้นาย ด. ตามหนังสือสหกรณ์ออมทรัพย์ครูพะเยา จำกัด ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ไม่ปรากฏ
อยู่ในวาระการประชุมของคณะกรรมการดำเนินการสหกรณ์ออมทรัพย์ครูพะเยา จำกัด ชุดที่ ๓๐ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๐ เมื่อวันที่
๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

รายการที่ ๒ สำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการดำเนินการสหกรณ์ออมทรัพย์ครูพะเยา จำกัด ชุดที่ ๓๐
ครั้งที่ ๒/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

ฉบับที่ ๑ ฉบับที่เป็นเอกสารประกอบการพิจารณา ตามหนังสือสหกรณ์ออมทรัพย์ครูพะเยา จำกัด ลงวันที่ ๑๖
กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งของสหกรณ์จังหวัดพะเยาในฐานะรองนายทะเบียนสหกรณ์

ฉบับที่ ๒ ฉบับที่สหกรณ์ออมทรัพย์ครูพะเยา จำกัด นำส่งสหกรณ์จังหวัดตามหนังสือสหกรณ์ ที่ ๑๑๒/๒๕๕๐ ลงวันที่
๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

ฉบับที่ ๓ ฉบับที่สหกรณ์ออมทรัพย์ครูพะเยา จำกัด ใช้ประกอบเป็นวาระการประชุมคณะกรรมการดำเนินการฯ ชุดที่ ๓๐
ครั้งที่ ๔/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๐ วาระที่ ๒ เรื่องการรับรองการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๐ และครั้งที่ ๓/๒๕๕๐
(รายละเอียดในวาระการประชุมหน้า ๓๘ - ๕๑)

ฉบับที่ ๔ ฉบับที่ผู้ตรวจการสหกรณ์ออมทรัพย์ครูพะเยา จำกัด นาย ร. นักวิชาการสหกรณ์ ๘ ข รับจากฝ่ายจัดการ
สหกรณ์ฯ เมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๐ ขณะเข้าตรวจสอบรายงานการประชุมฯ โดยมีนาย ค. ผู้จัดการสหกรณ์รับรองสำเนา
ถูกต้องทุกหน้า

ฉบับที่ ๕ ฉบับที่สหกรณ์ออมทรัพย์ครูพะเยา จำกัด ส่งสำนักงานสหกรณ์จังหวัดพะเยา ตามหนังสือสหกรณ์ ที่ ๓๕๐/๒๕๕๐
ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ลงนามหนังสือส่งโดยผู้ช่วยผู้จัดการทำการแทนผู้จัดการสหกรณ์ออมทรัพย์ครูพะเยา จำกัด
รายการที่ ๓ สำเนารายงานการตรวจการสหกรณ์ที่ได้ตรวจสอบรายงานการประชุมสหกรณ์ออมทรัพย์ครูพะเยา จำกัด ชุดที่ ๓๐
ครั้งที่ ๒/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ของนาย ร. นักวิชาการสหกรณ์ ๘ ข ผู้ตรวจการสหกรณ์ ลงวันที่ ๑๐
เมษายน ๒๕๕๐ เรียงแจ้งสหกรณ์จังหวัดพะเยารองนายทะเบียนสหกรณ์

สำนักงานสภรณจังหวัดพะเยามีหนังสือ ที่ พย ๐๐๑๐/๒๗๙ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำร้องขอ โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่ออุทธรณ์คำสั่งการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสภรณจังหวัดพะเยา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานสภรณจังหวัดพะเยา สรุปความได้ว่า นาย ส. อดีตสมาชิกสภรณออมทรัพย์ครูพะเยา จำกัด มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ขอให้สภรณจังหวัดในฐานะรองนายทะเบียนสภรณออกคำสั่งให้คณะกรรมการดำเนินการสภรณออมทรัพย์ครูพะเยา จำกัด ปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ (๑) - (๔) แห่งพระราชบัญญัติสภรณ พ.ศ. ๒๕๔๒ อันสืบเนื่องจากศาลจังหวัดพะเยาได้มีคำพิพากษา ตามคดีหมายเลขแดง ที่ ๒๔๔/๒๕๔๘ เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๘ พิกษาให้เพิกถอนมติที่ประชุมคณะกรรมการดำเนินการสภรณออมทรัพย์ครูพะเยา จำกัด ครั้งที่ ๙/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๔๔ ที่มีมติให้นาย ส. ออกจากการเป็นสมาชิกสภรณออมทรัพย์ครูพะเยา จำกัด

ต่อมาสภรณจังหวัดพะเยา (นาย ว.) ได้มีคำสั่งรองนายทะเบียนสภรณ ที่ ๑/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๐ เพิกถอนมติที่ประชุมคณะกรรมการดำเนินการสภรณออมทรัพย์ครูพะเยา จำกัด และให้สภรณออมทรัพย์ครูพะเยา จำกัด ปฏิบัติตามคำพิพากษาศาลจังหวัดพะเยา พร้อมทั้งให้คืนสิทธิการเป็นสมาชิกให้นาย ส.

สภรณออมทรัพย์ครูพะเยา จำกัด ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวตามพระราชบัญญัติสภรณ พ.ศ. ๒๕๔๒ ต่อคณะกรรมการพัฒนาการสภรณแห่งชาติ (คพช.) พร้อมทั้งได้แนบสำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการดำเนินการสภรณออมทรัพย์ครูพะเยา จำกัด ชุดที่ ๓๐ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ซึ่งมีมติมอบอำนาจให้นาย ด. ประธานกรรมการดำเนินการสภรณออมทรัพย์ครูพะเยา จำกัด ดำเนินการอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว และมอบให้ผู้อุทธรณ์ในฐานะที่ปรึกษาทางกฎหมายเป็นผู้ดำเนินการจัดทำคำอุทธรณ์เพื่อประกอบการพิจารณา ต่อมานาย ส. อดีตสมาชิกสภรณออมทรัพย์ครูพะเยา จำกัด ได้ร้องเรียนการใช้รายงานการประชุมอันเป็นเท็จต่อกรมส่งเสริมสภรณ กรมส่งเสริมสภรณจึงมีหนังสือถึงสำนักงานสภรณจังหวัดพะเยาเพื่อให้ตรวจสอบเรื่องร้องเรียนนี้และหากพบผู้กระทำความผิดให้ดำเนินคดีกับบุคคลที่เกี่ยวข้องตามกฎหมายต่อไป สภรณจังหวัดพะเยาจึงได้มีคำสั่งนายทะเบียนสภรณ ที่ พย ๑๖/๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะผู้ตรวจการสภรณตรวจสอบการดำเนินงานสภรณออมทรัพย์ครูพะเยา จำกัด คณะผู้ตรวจการสภรณได้ทำการตรวจสอบรายงานการประชุมคณะกรรมการดำเนินการสภรณออมทรัพย์ครูพะเยา จำกัด ชุดที่ ๓๐ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ รวมทั้งสิ้น ๕ ฉบับ ได้แก่

๑. ฉบับที่เป็นเอกสารประกอบการพิจารณาตามหนังสือสภรณออมทรัพย์ครูพะเยา จำกัด ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งของสภรณจังหวัดพะเยาในฐานะรองนายทะเบียนสภรณ

๒. ฉบับที่สภรณออมทรัพย์ครูพะเยา จำกัด นำส่งสภรณจังหวัดพะเยา ตามหนังสือสภรณ ที่ ๑๑๒/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

๓. ฉบับที่สภรณออมทรัพย์ครูพะเยา จำกัด ใช้ประกอบเป็นวาระการประชุมคณะกรรมการดำเนินการฯ ชุดที่ ๓๐ ครั้งที่ ๔/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๐ วาระที่ ๒ เรื่อง การรับรองรายงานการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๕๐ และครั้งที่ ๓/๒๕๕๐

๔. ฉบับที่ผู้ตรวจการสภรณ (นาย ร.) ขอรับจากฝ่ายจัดการสภรณออมทรัพย์ครูพะเยา จำกัด เมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๐ ขณะเข้าตรวจสอบรายงานการประชุมฯ โดยมีนาย น. ผู้จัดการสภรณ รับรองสำเนาถูกต้องทุกหน้า

๕. ฉบับที่สภรณออมทรัพย์ครูพะเยา จำกัด ส่งสภรณจังหวัดพะเยา ตามหนังสือสภรณ ที่ ๓๕๐/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ลงนามหนังสือส่งโดยผู้ช่วยผู้จัดการทำการแทนผู้จัดการสภรณออมทรัพย์ครูพะเยา จำกัด

นอกจากนั้นคณะผู้ตรวจการสภรณได้เรียกผู้เข้าร่วมประชุมคณะกรรมการดำเนินการสภรณออมทรัพย์ครูพะเยา จำกัด ชุดที่ ๓๐ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ จำนวน ๑๓ คน เข้าให้ถ้อยคำ ผลการตรวจสอบของคณะผู้ตรวจการสภรณ โดยพิจารณาจากพยานเอกสารและพยานบุคคล ปรากฏว่าในการประชุมคณะกรรมการดำเนินการสภรณออมทรัพย์ครูพะเยา จำกัด ชุดที่ ๓๐ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ไม่มีวาระและมติที่ประชุมที่มอบอำนาจให้นาย ด.

ประธานกรรมการดำเนินการสหกรณ์ฯ ดำเนินการอุทธรณ์คำสั่งรองนายทะเบียนสหกรณ์ดังกล่าว

สหกรณ์จังหวัดพะเยา (นาย ข.) ได้มีหนังสือ ที่ พย ๐๐๑๐/๑๕๓ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๑ และหนังสือ ที่ พย ๐๐๑๐/๕๓๗ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๑ แจ้งประธานกรรมการสหกรณ์ออมทรัพย์ครูพะเยา จำกัด ทราบ และให้ทำการแก้ไข พร้อมทั้งปฏิบัติตามคำสั่งของรองนายทะเบียนสหกรณ์ตามคำสั่ง ที่ ๑/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๐ ซึ่งสหกรณ์ออมทรัพย์ครูพะเยา จำกัด ยังมีได้ปฏิบัติตามโดยอ้างว่าในขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลอุทธรณ์ อีกทั้งการพิจารณาของ คพช. ยังไม่เป็นที่ยุติในกระบวนการ โดยผู้อุทธรณ์ในฐานะที่ปรึกษาทางกฎหมายสหกรณ์ออมทรัพย์ครูพะเยา จำกัด จึงต้องการข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการดังกล่าวข้างต้นไปเพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานชี้แจงข้อเท็จจริงต่ออธิบดีกรมส่งเสริมสหกรณ์ต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ สำเนาคำให้การของผู้เข้าประชุมคณะกรรมการดำเนินการสหกรณ์ออมทรัพย์ครูพะเยา จำกัด ชุดที่ ๓๐ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ จำนวน ๑๓ คน ระหว่างวันที่ ๑๓ - ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ ที่ให้การต่อคณะกรรมการผู้ตรวจการสหกรณ์นั้น ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการตรวจสอบของคณะกรรมการผู้ตรวจการสหกรณ์ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และคำให้การของทั้ง ๑๓ คนเป็นการให้ข้อเท็จจริงในฐานะผู้เข้าร่วมการประชุมในครั้งดังกล่าว ซึ่งไม่เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อย่างไรก็ดี เนื่องจากผู้ให้ถ้อยคำเป็นครูในจังหวัดพะเยา การเปิดเผยชื่อของพยานผู้ให้ถ้อยคำอาจทำให้เกิดความขัดแย้งและแตกแยกความสามัคคีขึ้นระหว่างครูในจังหวัดได้ จึงเห็นควรให้สำนักงานสหกรณ์จังหวัดพะเยาปกปิดชื่อ หรือข้อความที่อาจทำให้รู้ตัวพยานผู้ให้ถ้อยคำ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และ ๓ สำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการดำเนินการสหกรณ์ออมทรัพย์ครูพะเยา จำกัด ชุดที่ ๓๐ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ทั้ง ๕ ฉบับนั้น และรายงานการตรวจการสหกรณ์ที่ได้ตรวจสอบรายงานการประชุมในครั้งดังกล่าวของนาย ร. นักวิชาการสหกรณ์ ๘ ว ที่ขอรับจากฝ่ายจัดการสหกรณ์ฯ เมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๐ เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานสหกรณ์จังหวัดพะเยา และไม่ปรากฏว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานสหกรณ์จังหวัดพะเยาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ โดยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ให้หน่วยงานใช้ดุลพินิจในการปกปิดชื่อ หรือข้อความที่อาจทำให้รู้ตัวพยานผู้ให้ถ้อยคำ

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ	หัวหน้าคณะที่ ๑
นางเน่งน้อย วิสโยธิน	กรรมการ
นายพีรพล ไตรทศวิทย์	กรรมการ
ร้อยโท วิรัช พันธุ์มะผล	กรรมการ
นายสมชาย หอมลออ	กรรมการ
นายขจิตภัย บุรุษพัฒน์	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
หมายเหตุ	ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๑

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๒/๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลสำโรงเหนือ จังหวัดสมุทรปราการ
เกี่ยวกับรายชื่อพนักงานเทศบาลและอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลสำโรงเหนือ จังหวัดสมุทรปราการ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ยื่นคำร้องลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๑ ต่อเทศบาลตำบลสำโรงเหนือขอสำเนารายชื่อข้าราชการ พนักงาน และอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ของเทศบาลตำบลสำโรงเหนือ เพื่อประกอบการร้องเรียน กรณีมีบุคคลซึ่งอาจเป็นข้าราชการ พนักงาน หรือ อสม. ไปช่วยผู้สมัครหาเสียงเลือกตั้ง

เทศบาลตำบลสำโรงเหนือมีหนังสือ ที่ สป ๕๒๓๐๖/๓๘๕ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่าจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๕) และระเบียบเทศบาลตำบลสำโรงเหนือว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๙

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๑ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลสำโรงเหนือ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนเทศบาลตำบลสำโรงเหนือ และคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์สมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีตำบลสำโรงเหนือ แต่ไม่ได้รับเลือก และเห็นว่าการเลือกตั้งดังกล่าวมีความไม่ชอบธรรมเกี่ยวกับการข่มขู่บดขยี้เลือกตั้ง ตลอดจนการนับคะแนน เนื่องจากสีของปากกาที่ใช้ในช่องหมายเลข ๒ ในบัตรเลือกตั้งจำนวนหนึ่งเป็นสีแดง อันแตกต่างจากสีของปากกาที่ใช้ในคูหาเลือกตั้งทั่วไปที่ต้องใช้สีน้ำเงิน ประกอบกับในห้วงเวลาที่มีการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งและในวันที่มีการเลือกตั้ง มีบุคคลซึ่งอาจเป็นพนักงานเทศบาล หรือ อสม. ของเทศบาลตำบลสำโรงเหนือและได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการหรือเจ้าหน้าที่ประจำหน่วยเลือกตั้งวางตนไม่เป็นกลาง เข้าข้างผู้สมัครรับเลือกตั้งคนหนึ่ง ผู้อุทธรณ์จึงร้องเรียนต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสมุทรปราการ แต่ได้รับคำชี้แจงว่าควรระบุชื่อของบุคคลที่มีพฤติการณ์ไม่ชอบดังกล่าวเพื่อความชัดเจนด้วย เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่ทราบชื่อมีเพียงภาพถ่ายของบุคคลเท่านั้น จึงได้มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารจากเทศบาลตำบลสำโรงเหนือเพื่อตรวจสอบว่าบุคคลในภาพเป็นใคร ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาว่าประสงค์จะทราบเพียงรายชื่อของพนักงานเทศบาลและ อสม. เท่านั้น ไม่ต้องการทราบรายละเอียดอื่นอันเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของบุคคลเหล่านั้นแต่อย่างใด

ส่วนผู้แทนเทศบาลตำบลสำโรงเหนือชี้แจงด้วยวาจาว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอประกอบด้วยรายชื่อของบุคลากร ๔ ประเภท คือ พนักงานเทศบาล จำนวน ๔๕ คน ลูกจ้างประจำ จำนวน ๒๙ คน พนักงานจ้างทั่วไป จำนวน ๑๙๐ คน พนักงานจ้างตามภารกิจจำนวน ๒๙ คน และ อสม. จำนวน ๑๔๖ คน ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๒๔ ซึ่งเทศบาลตำบลสำโรงเหนือได้แจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าของข้อมูลทราบเหตุที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอแล้ว เจ้าของข้อมูลข่าวสารได้แจ้งเป็นหนังสือไม่ยินยอมให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เทศบาลตำบลสำโรงเหนือพิจารณาแล้วเห็นว่าหากเปิดเผยจะเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารฯ มาตรา ๑๕ (๕) และมาตรา ๒๔

วรรคหนึ่ง หากผู้อุทธรณ์เห็นว่าการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นดำเนินการไปโดยไม่สุจริต หรือมีการกระทำที่ผิดกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้ง ผู้อุทธรณ์ก็มีสิทธิยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสมุทรปราการ หรือต่อสถานีตำรวจเพื่อให้รัฐทำการสืบสวนสอบสวนต่อไปได้ อันจะทำให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐมีอำนาจแสวงหาข้อเท็จจริงหรือขอข้อมูลข่าวสารเพื่อประกอบการดำเนินการได้ตามมาตรา ๒๔ (๖) ผู้อุทธรณ์ไม่มีเหตุผลและความจำเป็นต้องแสวงหาข้อมูลด้วยตนเองแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์คือรายชื่อของพนักงานเทศบาลและ อสม. ของเทศบาลตำบลลำโรงเหนือ รายชื่อดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบุคคลที่ปฏิบัติงานอยู่หรือที่ปฏิบัติงานให้กับเทศบาลตำบลลำโรงเหนืออันเป็นหน่วยงานของรัฐจึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ และเฉพาะชื่อของบุคคลนั้นไม่ถือว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งบัญญัติว่า “ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม หรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อของผู้นั้นหรือมีเลขหมายรหัส หรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้นั้นได้ เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ แผ่นบันทึกลักษณะเสียงของคนหรือรูปถ่าย และให้หมายความรวมถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของผู้ที่ถึงแก่กรรมแล้วด้วย” ข้อเท็จจริงตามอุทธรณ์ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเฉพาะชื่อของบุคคลไม่รวมถึงรายละเอียดอื่นของบุคคลดังกล่าวนั้น ข้อมูลข่าวสารตามคำขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่ไม่มีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วย การเปิดเผยจึงไม่เข้าลักษณะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กรณีนี้ไม่ต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวตามที่เทศบาลตำบลลำโรงเหนือยกขึ้นอ้าง

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลลำโรงเหนือเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สนองชาติ

หัวหน้าคณะที่ ๒

นายชัยรัตน์ มาประณีต

กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประจนปัจจนึก

กรรมการ

นายพลประโยชน์ ชัยเกียรติ

กรรมการ

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย

กรรมการ

นางธิดา ศรีไพพรรณ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๑

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๓/๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมส่งเสริมการเกษตรเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมส่งเสริมการเกษตร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ๖ สำนักงานเกษตรจังหวัดเลย ปัจจุบันช่วยราชการที่สำนักงานเกษตรจังหวัดพิจิตร มีหนังสือลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๑ ถึงอธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตรเพื่อขอข้อมูลข่าวสารสำเนาหนังสือที่เกษตรจังหวัดพิจิตร (นาย พ.) ชี้แจงเหตุผลอันสมควรในการโยกย้ายข้าราชการตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไปที่ปฏิบัติราชการเดี่ยวติดต่อกันครบ ๔ ปี ไปปฏิบัติราชการที่จังหวัดอื่น

กรมส่งเสริมการเกษตรมีหนังสือ ที่ กษ ๑๐๐๒/๓๙๐๓ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๑ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่าความเห็นของเกษตรจังหวัดต่างๆ ที่มีถึงกรมส่งเสริมการเกษตร กรณีการโยกย้ายหัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไปของสำนักงานเกษตรจังหวัดเป็นการให้ความเห็นในเชิงหลักการและนโยบายเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการปฏิบัติงานในสำนักงานเกษตรจังหวัดให้ดีและเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติราชการยิ่งขึ้น ไม่ได้มีจุดประสงค์เพื่อให้เกิดความเสียหาย เสียชื่อเสียงหรือถูกเกลียดชังจากผู้อื่นแต่ประการใด ประกอบกับหนังสือให้ความเห็นของเกษตรจังหวัดเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๑ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมส่งเสริมการเกษตร ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า กรมส่งเสริมการเกษตรมีหนังสือ ที่ กษ ๑๐๐๒/ว๕๖๐ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๐ และหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ กษ ๑๐๐๒/ว ๒ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๑ แจ้งให้เกษตรจังหวัดทุกจังหวัดพิจารณาดำเนินการโยกย้ายข้าราชการภายในจังหวัด ตำแหน่งที่ทำหน้าที่ด้านบริหาร ได้แก่ หัวหน้ากลุ่ม หัวหน้าฝ่าย และเกษตรอำเภอ เมื่อข้าราชการผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งเดี่ยวติดต่อกันเป็นระยะเวลา ๔ ปี และสำหรับข้าราชการตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไปที่ปฏิบัติราชการเดี่ยวครบ ๔ ปี ซึ่งจังหวัดไม่สามารถโยกย้ายภายในจังหวัดได้ เนื่องจากไม่มีตำแหน่งที่จะย้ายสับเปลี่ยนนั้น กรมส่งเสริมการเกษตรขอให้เกษตรจังหวัดพิจารณาและให้ความเห็นว่าจังหวัดเห็นสมควรให้กรมส่งเสริมการเกษตรโยกย้ายข้าราชการดังกล่าวไปปฏิบัติราชการที่จังหวัดอื่นหรือไม่ประการใด

สำนักงานเกษตรจังหวัดพิจิตรได้มีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ พจ ๐๐๐๙/๐๑ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงอธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตรชี้แจงเหตุผลอันสมควรในการโยกย้ายข้าราชการตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไปไปปฏิบัติราชการที่จังหวัดอื่น ซึ่งต่อมากรมส่งเสริมการเกษตรได้มีคำสั่ง ที่ ๒๒๔/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ให้ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ๖ ฝ่ายบริหารทั่วไป สำนักงานเกษตรจังหวัดพิจิตร ย้ายไปดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ๖ ฝ่ายบริหารทั่วไป สำนักงานเกษตรจังหวัดเลย ตั้งแต่วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๑ เป็นต้นไป จากคำสั่งดังกล่าวผู้อุทธรณ์เห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมเนื่องจากเกษตรจังหวัดพิจิตร (นาย พ.) ได้กล่าวหาตนเองต่ออธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตรไปในทางไม่ดี

อันมีผลให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหาย เสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น ถูกเกลียดชังจากผู้ทราบข่าวและข้าราชการในจังหวัดพิจิตร และกรมส่งเสริมการเกษตร ทำให้ความเจริญก้าวหน้าในอาชีพราชการต้องหม่อมองมีมลทิน จึงได้ใช้สิทธิในการขอข้อมูลข่าวสารในรายการข้างต้นต่ออธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า หนังสือที่เกษตรจังหวัดพิจิตร (นาย พ.) ชี้แจงเหตุผลในการโยกย้ายข้าราชการตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไปที่ปฏิบัติราชการเดี่ยวดต่อกันครบ ๔ ปี ไปปฏิบัติราชการที่จังหวัดอื่นต่ออธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร มิใช่ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอการเปิดเผย จึงถือเป็นการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการใช้ดุลพินิจโยกย้ายข้าราชการดังกล่าวด้วย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้กรมส่งเสริมการเกษตรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนองชาติ

หัวหน้าคณะที่ ๒

นางธิดา ศรีไพพรรณ

กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประจนปัจจนึก

กรรมการ

นายพูลประโยชน์ ชัยเกียรติ

กรรมการ

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย

กรรมการ

นายชัยรัตน์ มาประณีต

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๑

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๔/๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมส่งเสริมการเกษตรเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมส่งเสริมการเกษตร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ๖ สำนักงานเกษตรจังหวัดพัทลุง มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๑ ถึงอธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตรเพื่อขอข้อมูลข่าวสารสำเนาหนังสือที่เกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานี (นาย ห.) ซึ่งแจ้งเหตุผลอันสมควรในการโยกย้ายข้าราชการตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไปที่ปฏิบัติราชการเดี่ยวติดต่อกัน ครบ ๔ ปี ไปปฏิบัติราชการที่จังหวัดอื่น

กรมส่งเสริมการเกษตรมีหนังสือ ที่ กษ ๑๐๐๒/๓๙๐๒ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๑ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่าความเห็นของเกษตรจังหวัดต่างๆ ที่มีถึงกรมส่งเสริมการเกษตร กรณีการโยกย้ายหัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไปของ สำนักงานเกษตรจังหวัดเป็นการให้ความเห็นในเชิงหลักการและนโยบายเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการปฏิบัติงานในสำนักงานเกษตร จังหวัดให้ดีและเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติราชการยิ่งขึ้น ไม่ได้มีจุดประสงค์เพื่อให้เกิดความเสียหาย เสียชื่อเสียง หรือถูกเกลียดชัง จากผู้อื่นแต่ประการใด ประกอบกับหนังสือให้ความเห็นของเกษตรจังหวัดเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการ ดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๑ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมส่งเสริมการเกษตร ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้ จัดส่งมาแล้วแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า กรมส่งเสริมการเกษตรมีหนังสือ ที่ กษ ๑๐๐๒/๖๕๖๐ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๐ และหนังสือลับ ส่วนที่สุด ที่ กษ ๑๐๐๒/ว ๒ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๑ แจ้งให้เกษตรจังหวัดทุกจังหวัดพิจารณาดำเนินการ โยกย้ายข้าราชการภายในจังหวัด ตำแหน่งที่ทำหน้าที่ด้านบริหาร ได้แก่ หัวหน้ากลุ่ม หัวหน้าฝ่าย และเกษตรอำเภอ เมื่อข้าราชการ ผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งเดี่ยวติดต่อกันเป็นระยะเวลา ๔ ปี และสำหรับข้าราชการตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไปที่ปฏิบัติ ราชการเดี่ยวครบ ๔ ปี ซึ่งจังหวัดไม่สามารถโยกย้ายภายในจังหวัดได้ เนื่องจากไม่มีตำแหน่งที่จะย้ายสลับเปลี่ยนนั้น กรมส่งเสริม การเกษตรขอให้เกษตรจังหวัดพิจารณาและให้ความเห็นว่าจังหวัดเห็นสมควรให้กรมส่งเสริมการเกษตรโยกย้ายข้าราชการดังกล่าว ไปปฏิบัติราชการที่จังหวัดอื่นหรือไม่ประการใด

สำนักงานเกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานีได้มีบันทึกท้ายหนังสือกรมส่งเสริมการเกษตร ส่วนที่สุด ที่ กษ ๑๐๐๒/ว๒ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงอธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตรซึ่งแจ้งเหตุผลอันสมควรในการโยกย้ายข้าราชการตำแหน่งหัวหน้า ฝ่ายบริหารทั่วไป ไปปฏิบัติราชการที่จังหวัดอื่น ซึ่งต่อมากรมส่งเสริมการเกษตรได้มีคำสั่ง ที่ ๒๒๔/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ให้ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ๖ ฝ่ายบริหารทั่วไป สำนักงานเกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานี ย้ายไปดำรงตำแหน่ง เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ๖ ฝ่ายบริหารทั่วไป สำนักงานเกษตรจังหวัดพัทลุง ตั้งแต่วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๑ เป็นต้นไป จากคำสั่งดังกล่าวผู้อุทธรณ์เห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมเนื่องจากเกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานี (นาย ห.) ได้กล่าวหาตนเอง ต่ออธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตรไปในทางไม่ดี อันมีผลให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหาย เสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น ถูกเกลียดชัง

จากผู้ทราบข่าวและข้าราชการในจังหวัดสุราษฎร์ธานีและกรมส่งเสริมการเกษตร ทำให้ความเจริญก้าวหน้าในอาชีพราชการต้องมัวหมองมีมลทิน จึงได้ใช้สิทธิในการขอข้อมูลข่าวสารในรายการข้างต้นต่ออธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า หนังสือที่เกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานี (นาย ห.) ขี้แจงเหตุผลในการโยกย้ายข้าราชการตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไปที่ปฏิบัติราชการเดี่ยวติดต่อกันครบ ๔ ปี ไปปฏิบัติราชการที่จังหวัดอื่นต่ออธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร มิใช่ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอการเปิดเผย จึงถือเป็นการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการใช้ดุลพินิจโยกย้ายข้าราชการดังกล่าวด้วย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้กรมส่งเสริมการเกษตรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สมองชาติ

หัวหน้าคณะที่ ๒

นางธิดา ศรีไพพรรณ

กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประจนปัจจนึก

กรรมการ

นายพลประโยชน์ ชัยเกียรติ

กรรมการ

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย

กรรมการ

นายชัยรัตน์ มาประณีต

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๑

